

ПОПЛАВЕ

Нашим плодним пољима нема више лека
и најмањи поток постао је река.

Свуд околo вртлог, вода само хучи,
ко највећи дин, страх у свакој кући.

Изнемогло брдо више снаге нема,
обруши се на пут пола села.

Сваки зрачак сунца, одмах чим се роди
угаси се у трен у тој мутној води.

У ноћи се чује језиви хук сове,
шта ли нас то чека, какве су нам зоре.

Пуно немог страха у бесаној ноћи,
без даха, без речи немаш куда поћи.

Плодне земље нема, водом туга плови,
умрла надања, срушили се снови.

Дан за даном, препун туге тече,
а слутња и страх, срце наше пече,

Кад ће најзад ово, лице што је сетно,
постати нам сретно?

Шамара Секулић VI₁
ОШ "Доситеј Обрадовић"
Ратарска бб 015/873 - 405
Клупци, Лозница
Наставница Миленија Мићановић-Петрушевска

И НАГРАДА
2014.